

Turán Hacker Mária kiállítási katalógusának címlapján, 1949
Forrás: Szabó Kitti

SZABÓ KITTI

HACKER MÁRIA PÁLYAKÉPE

TJelen tanulmány egy méltatlanul elfeledett festő- és zongoraművész nő életét és pályáját kívánja bemutatni. Hacker Mária – hányatott sorsa ellenére – igen termékeny művészként haláláig alkotott. Férjét korán elvesztette, később fiaival és testvérével együtt elhurcolták Dachaubába. Ő és egyik gyermeke túlélte a koncentrációs tábor, de lánytestvére és kisebbik fia már nem térhetett vissza. Élete utolsó éveiben visszavonultan élt, főleg zeneelméletet és zongorát tanított. Az utolsó önálló tárlata 1949-ben volt. Művei a mai napig szerepelnek az aukciósházak és galériák kínálatában.

IEseménydús élete során társául szegődött Weiner Leó, akivel a Zeneakadémián ismerkedett meg, és barátságuk a komponista élete végéig kitartott. Barátságukról a Weiner-hagyatékban található dokumentumok, a még kiadatlan, Hacker Máriához és Hacker Borbálához írt levelek tanúskodnak. A hagyaték a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Vörösmarty utcai, a régi Zeneakadémia épületében lévő Kutató Könyvtár tulajdona.

HACKER MÁRIA ÉLETTÖRTÉNETE

IHacker Mária életrajzi adatait kutatva általában csak újságcikkekkel és számos kiállításának katalógusával találkozhatunk. Ezért elsősorban a sajtó, a katalógusok és az iskolai évkönyvek ténymozaikjain keresztül tudtam betekinteni az eseményben gazdag életmű részleteibe. Apja, Hacker Lajos (1853–1917) gabonakereskedő, Kecskeméten 1883-ban házasságot kötött Ligeti Lina kereskedővel (1866–?). 1886. május 15-én megszületett Mária, majd második lányuk, Hacker Borbála (?–1944/1945). A gyermekévekről kevés adat lelhető fel. Egyetlen részletet találtam a *Pesti Napló* 1912-es számában, amelyben Mária így fogalmazott: „Rövid életrajzi adataim